

A hetedik évfolyam felvidéki utazása a Határtalanul pályázat keretében

2025. június 16-20 között iskolánk hetedik évfolyama a HAT-KP-1-2024/1-000143 azonosítójú Határtalanul pályázati támogatás felhasználásával tanulmányi kiránduláson vett részt. Tartalmas öt napot töltött együtt az évfolyam megismerve a Felvidék magyarlakta területeit és természeti szépségeit. Következzen most a részletes útinaplónk.

1. nap

Hétfőn reggel, kirándulásunk első napján Budapestről indultunk Felvidékre. Első megállónk a határ közelében fekvő Paláston volt. Itt nagy örömmel fogadott bennünket a Palásty Pál Egyházi Alapiskola tanári kara és a gyerekek. Gyors átöltözés és rendezkedés után bemutattuk a saját iskolánkban már korábban előadott Nemzeti Összetartozás napi előadásunkat. Nagy élmény volt a hazánk

trianoni gyászáról szóló előadásunkat éppen Felvidéken előadni. Az iskola maroknyi tanulóját is bevontuk az előadásba, ennek is köszönhetően nagyon meghatotta őket a műsorunk.

Az előadás után átadtuk az iskolásoknak hozott túró rudit, majd nekünk is volt időnk kicsit felfrissülni. A gyerekek azt élvezték a legjobban, hogy egymással is tudtak ismerkedni, beszélgetni. A közös kép készítése közben összekapaszkodtunk és együtt is elénekeltük az előadás utolsó énekét: „egy vérből valók vagyunk!”

Délután Selmezbányára, a Magyar Királyság legjelentősebb bányavárosába utaztunk, ahol megtekintettük a bányászati múzeumot. A gyerekek nagyon élvezték, hiszen nem egy hagyományos értelemben vett

múzeumba mentünk. Sisakot, köpenyt, sőt lámpást is kaptunk, majd leereszkedtünk a Bernát tárlóba. Itt hosszan be lehetett sétálni, közben a vezetést magyarul hallgattuk.

Este visszatértünk a Palástra. Vacsora után az iskola alatt, a falu játszóterére szerveztünk a felvidéki diákokkal közös játék és foci lehetőséget. Szállásunk a a Julkin Dvor panzióban és a magyar iskolában volt.

2. nap

Kedden reggel Bajmócra indultunk. Itt megtekintettük a Pálffy János gróf által megálmodott gyönyörű várkastélyt. Megcsodáltuk a gazdagon díszített termeit, az elegáns, széles belső lépcsősorát, majd meglepődve ereszkedtünk le a vár alatti cseppkőbarlangba. A várlátogatás után megebédeltünk, majd felkirándultunk a nemrég átadott kilátóba. Ez tulajdonképpen egy kanyargós lombkorona sétány, amelynek tetejéről csodálatos kilátás nyílik Bajmóc városára illetve a várra. Bar a kilátó csúszdája éppen nem működött, így is felejthetetlen élmény volt ez a modern, izgalmas kilátó.

Estefelé még hosszú út állt előttünk, hiszen vacsorára már Várhosszúréten vártak bennünket. Itt volt a szállásunk is, az Anikó és a Bernát Panzióban.

3. nap

A barlang bejárata

A harmadik napon kalandokban gazdag kirándulás várt ránk. Úticélunk a Tatra hegység lábainál fekvő izgalmas Sztracénai-kanyon és a Dobšinskai-jégbarlang volt, amely hatalmas, sziklacsarnokot félig kitöltő ősi „jégfolyójával”, minden nyáron újjászülető jégszobraival a világörökség része.

Körülbelül egy óras kacsaringós, szerpentine buszút után érkeztünk meg a barlang parkolójához. Innen egy rövid szurdokvölgyi kapaszkodás után megpillantottuk a barlang bejáratát. A

Ereszkedünk a hegy gyomrába

jégbarlang termeinek átlaghőmérséklete nyáron 0-2 C körül van, így mindenki jó melegen felöltözött, mielőtt leereszkedtünk a hegy jeges gyomrába.

A jégbarlang keletkezését egy barlangjártat mennyezetének beomlása okozta. Az omlás következményeként egy hatalmas zsákszerű ferde üreg jött létre, melyben az omlás által felszakadt nyíláson keresztül áramlott, majd záródott be a hideg levegő. A jég a barlangban többféle formában jelenik meg. A lábunk alatt padlójégként, helyenként jégesésként és gyakran jégoszlopként is megjelenik. A jég legnagyobb vastagsága a Nagy-teremben 26,5 m. A jég a barlangban nem állandó, a kőzetek közelében olvadozik, a jég felszínén pedig folyamatosan újabb és újabb megfagyott rétegek jelennek meg, így a gyönyörű

jégformák sem állandóak, formájuk évente változik. Különlegesség, hogy a nyilvánosság részére egészen 1946-ig engedélyezve volt benne az egészévi korcsolyázás. Még az 50-es években is itt gyakorolt a sikeres csehszlovák műkorcsolyázó Karol Divín, valamint a katonai gyorskorcsolyázó csapat is.

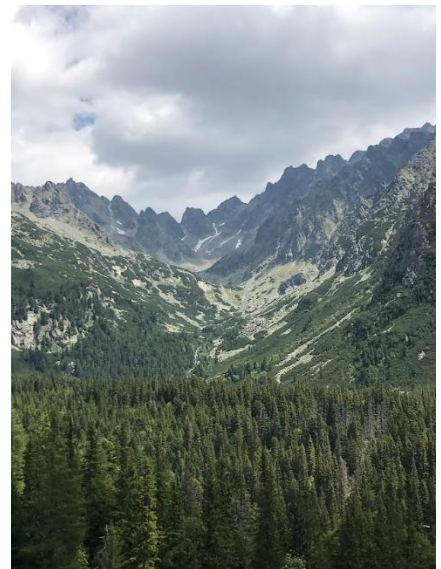
Kirándulásunkat délután a Sztracénai sziklaszorosban folytattuk. Erre a vidékre a mély völgyek és magas hegygerincek jellemzőek, melyeket sűrű, vadregényes erdőségek borítanak. A völgyek izgalmas létrás-kapaszkodós kiránduló utakat rejtene. A tériszonyunkat a buszban hagyva, sérültjeinket támogatva, mi is bátran nekivágtunk az egyik ilyen patakmedernek. Meredek létrákon, szikla kiszögeléseken másztunk egyre magasabbra, hol a kidőlt fába, hol a falba rögzített láncokon kapaszkodtunk és folyamatosan élveztük a természet vadságát és visszanézve gyönyörködtünk az elénk táruló fantasztikus kilátásban. Szerencsére mindenki épségben felért a hegy tetején elterülő fennsíkra, ahol a nap fáradalmait jégkrémmel és lustálkodással pihentük ki.

4. nap

A következő nap a Magas Tatra vadregényes vidéke felé vettük az utunkat. Igazi magashegyi túrán vettünk részt. Ahogy egyre magasabbra emelkedtünk utunkon, a sűrű fenyőerdőt felváltották az alacsony törpefenyvesek. A panorámapontokon gyönyörű kilátás és félelmetes magas hegyek tárultak a szemünk elé. 1494 méteres magasságban elértük a tatrai tavak egyik gyöngyszemét, a smaragdzöld vizű Poprádi- tavat. Kirándulásunk a gyerekek nagy örömére, Csorba tónál található fantasztikus csúszda-toronyban ért véget.

5. nap

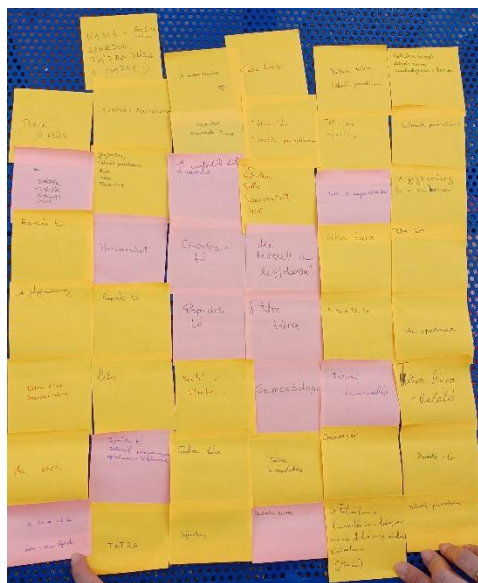
Utazásunk utolsó napján Kassára utaztunk. Először a gótikus Szent Erzsébet dómot látogattuk meg. Fiatal magyar idegenvezetőnk segítségével megtekintettük a Szent Erzsébet oltár szárnyasoltárját, majd felmáztunk a duplasoros királylépcsőn. Ezután felmáztunk a templom tornyába is, ahonnan gyönyörű kilátás tárult elénk. Végül lementünk az altemplomba, hogy megkoszorúzzuk II. Rákóczi Ferenc sírját. Mivel az éneklés meg volt tiltva, legalább egy közös imával emlékeztünk híres magyar halottunkra.

Következő állomásunk a Rodostói ház volt, mely a száműzetésben élő Rákóczi fejedelem törökországi házának másolata. Először egy kis történelmi áttekintést kaptunk, majd megnéztük a fejedelem lakhelyéről idehozott festett falburkolatokat, rácsos ablakokat.

Búcsúzásképpen még vettünk egy fagyit Kassa főterén, majd rövid séta után elindultunk Budapest felé. Útközben, a pihenő során összegyűjtöttük kinek mi volt a legjobb felvidéki élménye. Ebből kiderült, palásti iskolásokkal való személyes találkozás mellett a természeti szépségek varázsolták el leginkább a gyerekeket.

Koraeste érkeztünk haza Budapestre Felvidékről tele nagyszerű élményekkel. Ezeket az élményeket alább olvashatjátok!

Köszönjük a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt-nek a támogatást!

Zaránd Ildikó néni, Serényi Petra néni, Morvay Viki néni

